

Mana Madliena

Madlienas pagasta informatīvā lapa

Nr. 283

2016. gada Aprīlis

Bezmaksas

Es dāvinu tev
Pirmās vizbulītes,
Lai pavasari spētu
Sirdī jaust.
Lai visi rīti,
Arī miglas tīti,
Ar gaismu dvēselē
Un sirdī aust.
Lai palo prieks
Kā bērzam sulas,
Kas zaļošanai
Spēku dod.
Un arī tev
Šais zilos ziedos,
Savs ziedēšanas
Spēks ir jāatrod.
(B. Debelska)
Apsveicam aprīļa jubilārus

Mazs, zaļš asniņš, no zemes nācis, nedroši atklājas pasaulei. Tikko vēl nebija. No sēklas, kas tumšajā zemē iestādīta, viņš nācis. Sēkla nākusi no iepriekšējā asniņa, kas tāpat kā viņš, izdīga, auga, deva ražu un tad nokalta. Likās nokalstot viņš izzūd, bet nepazuda. Atdeva sēklu nākamajam, lai tas turpinātu dīgt, augt, nobriest. Atdeva daļu no sevis, lai nebeidzas.

Nekas nekur nepazūd. Nekas nekur neizgaist. Drīzāk pārtop. Nemitīga pārtapšana notiek ik uz soļa. Visam ir sava iepriekšējā vēsture. Viss no kaut kā izriet, atnāk, uz brīdi parādās, izgaist, bet nepazūd. Pazušana nav iespējama.

Dzimšana, dzīvošana, miršana. Dzimstot viss sākās, dzīvojot viss notiek, mirstot- vai beigas?

Iestādot sēklu zemē, aplaistot to, rūpējoties dīkst asniņš- aug, nobriest, dod ražu un pārtop... Mūžīgais cikls, kas ir balstīts uz savstarpēju atkarību.

Katrā ir kaut kas no katra. Ja reiz nav

iespējams pavisam izzust, tad jau mijiedarbojoties viss pārtop, pārmainās, savienojas, sadalās, satiekas šķiras, priecājas bēdājas....bet nepazūd. Pasaule visi ir sadevušies rokās, bet karo, ienīst, skauž...Varbūt tāpēc, ka neredz savstarpējo atkarību? Bet atkarība ir itin visur. Ja kārtīgi pameklē nevar atrast dabā neko, kas radies no nekā.

Ja mazais zaļais asniņš būtu radies no nekā, tad arī varētu teikt, ka viņš ir neatkarīgs, pašpietiekams...Bet, ja to nelaista, ja par to aizmirst- vai izdzīvos? Tik ļoti neaizsargāts un atkarīgs viņš patiesībā ir. Kā ikviens šajā pasaulē.

Un viņam tikai liekas, ka ir neatkarīgs, jo neredz savu sēklu, neredz to citu asniņu, kas mirstot atstāja daļiņu no sevis, lai tagadējais varētu dzīvot.

Lai Tev jauks un silts pavasaris!

Mareks Liepa

Berta Krūkle	92
Elga Mīkelsone	90
Daniels Logins	85
Ilga Lūse	85
Genovefa Znotiņa	85
Arnolds Ūbelītis	80
Dainis Balodis	60
Pēteris Brauers	60
Pēteris Pīķis	60
Vladimirs Slišāns	60
Dzidra Leitāne	55
Ziedonis Līdaks	55
Inta Savicka	55
Harijs Stauža	55
Juris Ciniņis	50

Ūdens zudumi un to aprēķināšanas kārtība daudzdzīvokļu mājās

Ūdens zudumus un to aprēķināšanas kārtību reglamentē vairāki normatīvie akti. Ja dzīvokļa īpašnieks dzīvo mājā, kuru apsaimnieko ar pašvaldības starpniecību, tad norēķināšanās kārtību par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem regulē Ministru kabineta 2008. gada 9. decembra noteikumi Nr. 1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" (turpmāk – Noteikumi Nr. 1013).

Noteikumu Nr. 1013 19. punkts paredz, ja veidojas starpība starp mājas kopējā ūdens skaitītāja rādījumu un dzīvokļu īpašumos ar skaitītājiem noteikto ūdens patēriņu, ieskaitot arī avārijās un remontā nopludināto ūdens daudzumu (turpmāk – ūdens patēriņa starpība), tiek veikts ūdens patēriņa pārrēķins. Dzīvokļa īpašnieks ūdens patēriņa starpību sedz atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam. Tātad, pastāvot ūdens patēriņa starpībai starp centrālo skaitītāju un dzīvokļos uzstādītajiem skaitītājiem, tiek veikts ūdens patēriņa pārrēķins, starpību sa-

dalot proporcionāli atsevišķo dzīvokļu īpašumu skaitam.

Noteikumu Nr. 1013 19.1. punkts nosaka, ka šo noteikumu 19. punktā minēto ūdens patēriņa starpības sadales kārtību nepiemēro, bet ūdens patēriņa starpību sadala atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam starp šādiem dzīvokļu īpašniekiem (ja tādi ir dzīvojamā mājā):

- kuri nav iesnieguši informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu vismaz trīs mēnešus pēc kārtas;
- kuru atsevišķajos īpašumos ūdens patēriņa skaitītāji nav uzstādīti;
- kuri atkārtoti nav ļāvuši pārvaldniekam veikt savā dzīvokļa īpašumā esošo ūdens patēriņa skaitītāju pārbaudi, ja pārvaldnieks par šādas pārbaudes veikšanu rakstiski paziņojis vismaz nedēļu iepriekš, nosūtot paziņojumu uz dzīvokļa īpašumu, kurā plānota skaitītāju pārbaude;
- kuru dzīvokļa īpašumā esošo ūdens patēriņa skaitītāju pārbaudē konstatēts, ka ūdens patēriņa skaitītāji ir bojāti, tie nav noplombēti, to plombējums ir bojāts vai tie nav verificēti

triju mēnešu laikā pēc verificēšanas termiņa beigām.

Noteikumu Nr. 1013 30. punkts nosaka, ja ūdens patēriņa sadales aprēķinā trīs mēnešus pēc kārtas veidojas ūdens patēriņa starpība, kas lielāka par 20%, un ir saņemts attiecīgs dzīvokļa īpašnieka iesniegums, pārvaldnieks:

1. divu mēnešu laikā noskaidro ūdens patēriņa starpības rašanās iemeslus;
2. rakstiski informē dzīvokļu īpašniekus par nepieciešamajiem pasākumiem ūdens patēriņa starpības samazināšanai un kopā ar dzīvokļu īpašniekiem izvērtē iespēju tos īstenot.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 16. panta trešo daļu dzīvokļu īpašnieku kopības lēmums ir saistošs ikvienam dzīvokļa īpašniekam. Līdz ar to minētā aprēķinu veikšanas kārtība ir piemērojama līdz brīdim, kamēr dzīvokļu īpašnieki kopsapulcē vienosies par citu saņemto pakalpojumu apmaksas kārtību, t.sk., ūdens patēriņa starpību sadali.

Madlienas KPI "ABZA"

Atkritumu šķirošanas laukumam Madlienā mainīts darba laiks

Atkritumu apsaimniekotājs Ogres SIA „Marss” informē, ka ar 2016. gada aprīli ir mainīts Madlienā esošā šķiroto atkritumu pieņemšanas laukuma darba laiks. Jaunais darba laiks ir šāds:

MADLIENA, „Šķirotava”

Sv, Pr – brīvs

Ot, Tr – 10:00 līdz 14:00

Cet, Pk - 14:00 līdz 19:00

Se - 10:00 līdz 16:00

Atgādinām, ka iedzīvotāji bez maksas šķiroto atkritumu pieņemšanas laukumā var nodot dažādus iepriekš sašķirotus atkritumus. Piemēram, nolietotu elektrotehniku, makulatūru, kartona un papīra iepakojumu, logu un siltumnīcu stiklu un dažādu krāsu pudeļu stiklu, kā arī PET pudeles, plastmasas kanniņas, minerālmēslu maisus, lopbarības ietinamo plēvi un dārzniecībā izmantoto plēvi. Vairāk informācijas pa tālr. 65022645, 26140399.

Platību Maksājumu iesniegumi 2016.gadā

Pieteikties platību maksājumiem, iesniedzot Vienoto iesniegumu, varēs no šā gada **11.aprīļa līdz 23.maijam**.

Lai sniegtu visu nepieciešamo atbalstu lauksaimniekiem, LAD (Lauku atbalsta dienests) **no 11.aprīļa sniegs klātienē konsultācijas vairākos pagastu centros un palīdzēs klientiem aizpildīt pieteikumus elektroniski.**

Tiem klientiem, kuriem nav pieejams dators ar interneta pieslēgumu, iespēja iesniegt pieteikumus būs gan minēto konsultāciju laikā (**skatīt pielikumu, Lielrīgas RLP izbraukuma plānu pa reģiona pagastiem**), gan arī apmeklējot LAD klientu apkalpošanas centru. Atbalstu sniegs arī Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs.

Madlienā konsultācijas 19. aprīlī no 10:00-14:00 Pagasta pārvaldes ēkā "Pagastmāja".

Lielrīgas RLP izbraukumu plāns pa reģiona pagastiem

N.p.k.	Novads/Pagasts	Provizorisksais klientu skaits	Plānotais datums	Pieņemšanas laiks	Pieņemšanas vieta
1	Suntažu pag.	75	14-04-16	10:00 - 14:00	Pagasta pārvaldes ēka, "Tautas nams", Suntažu pag.
2	Keiņepes pag.	43	14-04-16	10:30 - 14:30	Pagasta pārvaldes ēka, "Saulīte", Keiņepes pag.
3	Madlienas pag.	59	19-04-16	10:00 - 14:00	Pagasta pārvaldes ēka, "Pagastmāja", Madliena
4	Meņģeles pag.	49	27-04-16	10:00 - 14:00	Pagasta pārvaldes ēka, "Pagastmāja", Meņģeles pag.
5	Tinūžu pag. Ikšķiles pilsēta	61 12	02-05-16	10:00 - 14:00	Pagasta pārvaldes ēka, "Kraujas", Tinūžu pag.
6	Rembates pag. Tomes pag. Kegums	36 14 9	02-05-16	10:30 - 14:30	Pagasta pārvaldes ēka, Lielvārdes 3, Rembates pag.
7	Taurupes pag.	56	03-05-16	10:00 - 14:00	Pagasta pārvaldes ēka, Bērzu 6, Taurupes pag.
8	Birzgales pag.	80	2016.05.10.	10:00 - 14:00	Birzgale, Tautas nams, Skolas iela 2, Birzgales pag.
9	Mazozolu pag.	48	2016.05.11.	10:00 - 14:00	Pagasta pārvaldes ēka, Braki 3.p.n. "Līcupe", Mazozolu pag.
10	Lēdmanes pag.	46	2016.05.11.	10:30 - 14:30	"Ziedīni", Tautas nams, Lēdmane, Lēdmanes pag.
11	Jumpravas pag.	52	2016.05.11.	10:00 - 14:00	Daugavas iela 6, Kultūras nams, Jumpravas pag.

Kas dēj olas Lieldienās?

Ar šādu teātra izrādi 24.martā bērnu iepriecināja VPIL „Taurenītis” skolotājas, sagaidot pavasara saulgriežus – Lieldienas.

Šī bija izrāde par notikumiem kādas mājas pagalmā, kad sētas Suns Tobis, Lieldienu rītā satika Zaķi, kurš nesa pilnu grozu ar krāsainām olām. Garausis olas bija sarūpējis mazajai Ilzītei kā

pārsteigumu Lieldienās, kad viņa dosies meklēt, kur tās ir noslēptas – vai ligzdiņā, vai zem kāda krūma, jo šādas izpriecas olu meklēšanā visiem patīk. Tomēr Tobis bija lielā neizpratnē, vai Zaķis viņu tura par muļķi? Jo olas Lieldienās no laika gala dēj vistas..., un vispār, kā tas iespējams, ka Zaķis dēj krāsainas olas, bet citas – košos papīros

un vēl no šokolādes... Šo noslēpumu gribēja zināt ne tikai Suns Tobis, bet arī olu dēja Vista, gan vistu priekšnieks Gailis, gan Ilzītes mīlais Kaķis Runčuks. Tad arī sākās neparastais Zaķa stāsts, ka ikdienā viņš lēkā un skraida pa mežiem, laukiem un pļavām, bet pirms Lieldienām dodas uz Zaķu skolu, kurā mācās Lieldienu tradīcijas, apgūst olu dēšanu, krāsošanas mākslu, ligzdu vīšanu un dažādus trikus. Šīs gudrības vēlējās apgūt arī Tobis, bet tā kā viņam nebija tik liela talanta un olu dēšana nesanāca, tad viņš Ilzītei Lieldienās uzdāvināja savu mīļāko bumbiņu. Arī pārējie draugi dāvināja mīļas dāvanas, kuras nolika ligzdiņā pie Zaķa dētajām olām. Lieldienu rītā, kad Ilzīte kopā ar māmiņu atrada Lieldienu pārsteigumu, viņa draugiem teica lielu paldies, visuspacienāja ar krāsainajām Lieldienu olām, bet pēc tam aicināja uz Lieldienu šūpolēm labi izšūpoties.

Svētku izskaņā Lieldienu Zaķis bija padomājis arī par pārsteigumu bērniem - dāvināja garšīgas šokolādes oliņas un iepriecināja ar skanīgu dziesmu, lai visiem priecīgs noskaņojums ceļā uz plaukstošo pavasari.

VPIL „Taurenītis” vadītāja vietniece
izglītības jomā
Aija Simsona

Janim Rozentālam 150

2016. gads ir latviešu ievērojamā gleznotāja Jaņa Rozentāla 150. jubilejas gads. Viņš dzimis Saldus apkaimē 1866. gada 18. martā, vecāki ir zemnieki, ģimene dzīvo diezgan trūcīgi un pieticīgi. J. Rozentāls ir skolojies H. Krauzes privātskolā Saldū, pēc tam – Kuldīgas apriņķa skolā. Jau 15 gadu vecumā sāk patstāvīgi strādāt. 1888. gadā J. Rozentāls dodas studēt uz Pēterburgas Mākslas akadēmiju. Par diplomdarbu „Pēc dievkalpojuma” viņam piešķir pirmās pakāpes mākslinieka grādu. Pēc akadēmijas beigšanas J. Rozentāls bieži ceļo – apmeklē Somiju, Franciju, Itāliju. Zīmīgs ir 1902. gads, kad Rīgā koncertturnejā ierodas somu dziedātāja Ellija Forsele, lai sniegtu divus koncertus. Jaņa un Ellijas satapšanās ir liktenīga – abi iemīl viens otru, un jau 1903. gadā notiek kāzas. Ellija kļūst par J. Rozentāla sievietes ideāltēlu gan dzīvē, gan mākslā.

J. Rozentāls ir spilgts reālisma pārstāvis glezniecībā, darbos ir raksturīgs arī impresionisms, jūgendstils, simbolisms. Nozīmīgākākās viņa gleznas ir „Mākslinieka darbnīcā”, „Ganu meitas dziesma”, „No darba”, „Siena laiks”, „Veļas mazgātājas”, „Nāve”, „Kārdināšana”, „Melna čūska miltus mala”, „Princese un pērtiķis”. Populārākais žanrs

mākslinieka daiļradē ir portrets. Viņš ir gleznojis gan sava laika kultūras darbinieku, draugu, ģimenes locekļu portretus, gan arī veicis daudzus pasūtījuma darbus.

Īpaša nozīme J. Rozentāla dzīvē ir rakstniekam R. Blaumanim, viņu draudzība aizsākās 1893. gadā. Abi ir spilgti reālisma pārstāvji: viens – glezniecībā, otrs – literatūrā. Mūža pēdējos gadus R. Blaumanis Rīgā ir mitinājies J. Rozentāla dzīvoklī Alberta ielā 12–9, kur šobrīd atrodas Jaņa Rozentāla un Rūdolfa Blaumaņa muzejs. Zīmīgi, ka 1908. gada vasarā, kad rakstnieks ir smagi slims ar tuberkulozi, pateicoties gleznotāja sievai Ellijai, kura nāk no Somijas, R. Blaumanim ir iespēja ārstēties Takaharju sanatorijā. Rakstnieks ar lielu ticību un cerību dodas veseloties uz Somiju, taču ziemēl viņu neizdodas glābt – pārāk smagi slimība ir skārusi R. Blaumani. 1908. gada 4. septembrī latviešu dramaturgs slēdz acis uz mūžu. Janis Rozentāls Somijā galvenokārt pavada vasaras, no dzīves aiziet 1916. gada 26. decembrī. Abi dižgari un viņu atstātais mantojums joprojām ir vērtība arī mūsdienās: Saldus lepnums – Janis Rozentāls un Ērgļu spalvas meistars – Rūdolfs Blaumanis.

Madlienas vidusskolā par godu J. Rozentāla 150 gadu dzimšanas dienai notika valodu nedēļa ar noslēgumu 3. martā. Klausoties 10. klases skolēnu Annas Staužas un Mārtiņa Strazdiņa stāstījumā, varēja iepazīties ar mākslinieka dzīvi un daiļradi, ko papildināja prezentācija. Tajā varēja aplūkot arī J. Rozentāla spilgtākās gleznas un portretus. Skolēni no 11. klases par J. Rozentāla dzīvi un Somijas periodu stāstīja angļu valodā, bet par gleznotāja iedvesmotajiem Pēterburgas periodā – krievu māksliniekiem – izjusti runāja 12. klases skolniece Sindija Seveļkova. Tomēr lielākās ovācijas izpelnījās 12. klases skolēni Edgars Sprukts un Rihards Bičevskis, kuri iejutās R. Blaumaņa radīto varoņu pasaulē no stāsta „Baltais”. Rakstnieks labi pazina J. Rozentālu, gleznotājs kā prototips ir izmantots Kalnrozes tēlā. Pasākumā piedalījās arī mazie piektklasnieki, kuri skandēja latviešu tautasdziesmas. Lai nostiprinātu redzēto un dzirdēto, skolotāja Z. Saulīte uzdeva jautājumus par mākslinieka dzīvi un daiļradi. Patīkami, ka skolēni ļoti ātri un pareizi sniedza atbildes. Paldies mūzikas „vīriem” par izpalīdzēšanu un visiem par uzmanīgu klausīšanos! Turpiniet iesāktu ceļu un iepazīstiet vēl vairāk latviešu mākslinieka Jaņa Rozentāla brīnišķīgo devumu!

*Madlienas vidusskolas latviešu
valodas skolotājas
Zinta Saulīte un Silvija Tutāne*

Ļauties iedvesmai

Madlienas kultūras namā līdz 7. martam varēja apskatīt un novērtēt K. Kažociņa Madlienas Mūzikas un mākslas skolas studiju dalībnieku jaunākos darbus. Skola programmas „Interesu izglītība pieaugušajiem” ietvaros sniedz iespēju radoši izpausties divās studijās.

Tekstilmākslas studija „Stiķis” darbojas jau 3 gadus. Dalībnieces Linda Vīngre, Elizabete Elza Levizere, Aiga Pīķe, Anta Lazdiņa, Ina Millere, Elīta Jaunzare, Dzidra Leitāne kopā ar skolotāju Edīti Lasi darina dažāda izmēra tekstildarbus, lietišķas lietas un aksesuārus gan klasiskās tekstilmozaikas tehnikās ar adatu, šķērēm un šujmašīnu, gan inovatīvās tehnoloģijās, izmantojot modernākus darbarīkus un materiālus – disknazi, īpašus paliktņus auduma griešanai, lineālus un lekālus, batikotus diegus šūšanai, tekstilīmes un audumus ar tekstilīmi, kas atvieglo un palīdz radīt daudz kvalitatīvāku darbu. Studijas dalībnieku kopdarbi ir izstādīti Latvijas Tekstilmozaiikas festivālos Rīgā.

Vizuālās mākslas studija „Iedvesma” skolotājas Skaidrītes Krīgeres vadībā darbojas pirmo gadu. Studijas dalībnieku vecums un gleznošanas iemaņu pakāpe ir ļoti atšķirīgi. Skol-

nieces Tinca Mūrniece, Annija Augšpule, Jogita Lazdiņa ir Mākslas nodaļas absolventes. Gaida Bērziņa, Maira Balančonoka, Antra Vanāga – kundzes ar nopietnu dzīves pieredzi sper pirmos

soļus mākslas pasaulē, bet vieno visus nepārvarama vēlme izprast krāsu harmonijas burvību un perspektīvas noslēpumus.

Psihoterapeite K. P. Estesa grāmatā „Sievietes, kuras skrien ar vilkiem” (2015. gada bestselleris) dalās ar savā ilgstošajā ārstes praksē gūtajām atziņām. Viņa atzīst, ka daudzas slimības attīstās apspiežot, ierobežojot vai ignorējot vēlmi radoši izpausties. Iemesli – reliģiskas dogmas, kultūras žņaugi, diskriminācija. Lai cilvēks būtu vesels un dzīvotu saskaņā ar savu iekšējo „Es”, vajag ļauties izpausties – rakstīt, gleznot, muzicēt, darināt rokdarbus, rakņāties dārzā, makšķerēt, izbaudīt ko ekstrēmu – lekt ar gumiju vai āliņģi. Mēs, par laimi, dzīvojam sabiedrībā, kur šādi ierobežojumi un aizspriedumi ir minimāli, ja nu vienīgi pats cilvēks baidās no nepietiekamas profesionalitātes. Pirmie mēģinājumi vienmēr ir diletantiski, bet profesionālu pedagogu vadībā ir iespējams savu meistarības līmeni diezgan ātri pilnveidot. Vajag tikai ļauties un sākt.

Edīte Lase

Pavasaris pamazām ienāk Latvijā, Madlienā, un turpinās labi iesāktie darbi un ieceres – arī šajā avīzes numurā tiek publicēti Madlienas vidusskolas absolventu atmiņu stāsti. To sākums – 2015. gada augusts. Pateicoties skolotāju – Elitas Atslēdziņas un Zintas Saulītes – neatlaidībai un uzņēmībai, pie lasītāja ceļo jau 17. un 18. stāsts, kuru autori ir Antra van den Akere-Platā – 1979. gada absolvente, 5. izlaidums, un Ilze Smilškalne (Balode) – 1994. gada absolvente, 20. izlaidums. Paldies rakstītājiem par atsaucību un sirsnīgajām, jaukajām un ļoti cilvēcīgajām atmiņām!

„Mācies priekš dzīves, bet ne priekš skolas”

/Reinis Kaudzīte/

Savu atmiņu rakstu par Madlienas skolu sākšu ar šo atziņu. Jāsaka gan – īsto jēgu šim teicienam apzināties tikai tad, kad esam „iemesti” lielajā dzīvē.

Esmu dzimusi Lubānā. Vecāki bija nolēmuši, ka manis dēļ jāpārceļas tuvāk Rīgai – ja nu meita kādu dienu nolemj studēt augstskolā. No pieciem

gadiem dzīvoju Vestienā, kur pabeidzu četras klases. Bērība aizritēja ļoti skaista – Gaiziņkalna apkaimē ar daudziem ezeriem. Mums bija laiva, tad nu vasarā cēlos četros no rīta, lai kopā ar tēti dotos makšķerēt un ķert vēžus. Draudzenei tētis bija pastnieks, dažreiz devāmiešiem viņam līdzi izvadāt avīzes. Sēdējām motocikla kulbā un

abas ēdām cīsiņus, jo mana mamma strādāja veikalā. Rēķināšanu uz skaitāmajiem kauliņiem apguvu agrī, jo manas dienas pagāja, darbojoties pa veikalu un palīdzot mammai.

Vestienas pamatskola atradās (un vēl joprojām ir) senā muižas ēkā, kurai pamati likti jau 18. gadsimtā. Spilgtā atmiņā palikusi 1968. gada vasara, kad Vestienā filmēja „Mērnīku laikus”, cietums bija skolas pagrabā.

Liktenis mani vēlāk atkal saveda kopā ar skolotājiem Ilzi Rengarti un Siliņu ģimeni, kuri pirms mums jau pārcēlās uz Madlienu.

Madlienā mācības uzsāku 5. klasē tikko atvērta skolā, to absolvējot 1979. gadā (5. izlaidums). Dzīvojām muižas ēkā – vecajā skolā. Tā kā vēl nākamo gadu tur bija internāts, gaidīju vakarus, kad ar pēdējo autobusu ieradās bērni, un tad laiks pagāja ļoti jautri ar dažādām spēlēm. Muižas ēkā bija iedalīti dzīvokļi arī daudzām skolotāju ģimenēm, tad man veidojās divējādas attiecības ar viņiem – mājās draudzīgas un nedaudz familiāras, bet skolā bija jāmeklē ieturēt distanci. Māris Siliņš mani nez kāpēc sauca par Pingvīnu, un mēs bieži kopā skatījāmies pa TV hokeju. Ar Jevgēniju Liepu pavadīju laiku jaukās sarunās. Tika kopīgi svinēti Jāņi un dziedot apstaigātas kaimiņu mājas.

Ar Madlienas vidusskolu saistās tik daudz lietu, kas tiem laikiem bija

(turpinājums 7. lappusē)

Ļoti modernas un pirmo reizi Latvijā-bioloģijas kabinets ar skeletu, jauna, gaiša sporta zāle ar iespēju izmēģināt daudzus sporta veidus, šautuve.

Darīju laikam visu, ko piedāvāja skolotājs Andris Šrāders – slēpoju, spēlēju basketbolu, volejbolu, badmintonu. Nebiju liela rekordiste, bet man patika visur piedalīties. Pēc tam augstskolā vairākus gadus trenējos badmintonā.

Nodarbojos ar daiļslidošanu – tas laukiem vispār bija kas neticams! Mums brauca trenere no Rīgas. Ziemā ar Lāsmu tīrījām piemājas dīķim sniegu un abas slidojām pāros, un trenējāmies lēcienus. Tika šūtas skaistas kleitiņas sacensībām – jutos kā maza zvaigzne!

Ārpusklases dzīve arī bija ļoti interesanta – gāju dejot, dziedāju, organizēju mazajiem bērniem pasākumus, biju Pinokio (vai Čipolino), spēlēju klavieres. Atceros smieklīgu atgadījumu – kultūras namā mūsu klase uzstājās, un man bija jāspēlē uz klavierēm dziesmas pavadījums. Nez kāpēc mani pārņēma satraukums, un es tik spēju, kā pareizo sākuma akordu nospēlēt. Un viss – pirksti neklausā. Ar to arī mana publiskā pianistes karjera beidzās.

Ļoti jaukas atmiņas ir par Madlienas pagasta korī pavadīto laiku. Mani pirmie lielie Dziesmu svētki – tas bija emocionāls piedzīvojums, kopības sajūta. Es nekad nebiju braukusi ar liftu. Tā kā Dziesmu svētku laikā dzīvojam Juglā, tad naktīs vizinājāmies pa daudzstāvu māju liftiem.

Ar prieku gāju uz skolu. Būtu vēl cītīgāk mācījusies – būtu teicamniece! Biju arī maza dumpiniece – tiku saukta pat pie direktora par pārāk īsiem svārkkiem vai rotaslietām. Man gribējās ģērbties košāk, atšķirīgāk.

Pateicoties tēva patriotiskajai audzināšanai (mājās tika daudz stāstīts par padomju sistēmu un Vorkutas noņemni, kas sagrāva arī viņa dzīvi un veselību), manī tika stiprinātas nacionālas sajūtas un protests pret nejēdzībām. Bija reizes, kad man, jau mācoties vidusskolā, vēstures stundās vai komjauniešu sapulcēs bija grūti savaldīties un neizteikt savu viedokli. Neizpalika arī konflikti ar skolotājiem par dažiem nevēlamiem tematiem.

Šī ir reize, kad gribu pieminēt un pateikt paldies saviem Skolotājiem!

Skolotāja Dzidra Megi. Latviešu valodas guru. Otrs Endzelīns. Komati, teikumu veidošana, „kad” vietā lietot „ka” – paldies viņai. Stingra, prasīga. Pateicoties viņai, izlasīti grāmatu kalni. Skolotāja neļāva meitenēm stundās sēdēt ar vaļējiem matiem. Tā nu starpbrīdī pinu savu bizi, lai pēc zvana lepnī atkal matus izlaistu brīvus.

Skolotājs Fridrich Funkner. Vielen Dank! Iestājoties augstskolā, manā kursā bija meitene no Rīgas skolas ar vācu valodas novirzienu. Manas zināšanas bija labākas! Sākotnēji vēlējās studēt vācu valodu, bet negribēju kļūt par skolotāju. Bet vācu valoda noderēja manā darbā pēc daudziem gadiem.

Skolotājs Oskars Siliņš. Tūrisma pulciņš. Nometnes, izbraucieni, pārgājieni – tas bija tik jauki un interesanti. Ar pirkstu braukt pāri pasaules kartei un sapņot – ja nu kādreiz dzīvē palaimētos nokļūt tūkstošiem kilometru tālu...

Skolotāja Ilze Rengarte. Tā tik var vienreiz mūžā palaimēties satikt savu īsto Skolotāju. Gribu cerēt, ka mēs bijām viņai vismīļākie. I. Rengarte kā lauvu māte mūs vienmēr aizstāvēja skolotāju istabā, bet klasē tā uguņoja, ka mēs sēdējām kā pelītes. Talantīga skolotāja, kura mācēja saprotami un dažreiz ar humoriņu izskaidrot nebūt ne visiem tik mīļo matemātiku.

Viens no skaistākajiem klases pasākumiem bija brauciens uz Maskavu 11. klasē. Bija ļoti auksta ziema, bet esam tur – nesēdēsīm taču telpās. Intai pat nosala balts degungals. Vakaros notika ballītes kopā ar citiem bērniem no Latvijas. Tas ir arī skolotājas nopelns, ka pēc skolas beigšanas klases tikšanās kļuva regulāras un gaidītas.

Man patika algebra, tāpēc iestājos RPI Automātikas un skaitļošanas fakultātē, godam izturēju eksāmenus, arī fizikā, bet pēc 1. kursa man bija vismaz septiņi dažādi ar augstāko matemātiku saistīti priekšmeti, ka pat nosaukumus izrunāt nevarēju. 1980. gadā skaitļojamā mašīna – dators – bija tik liels, ka aizņēma veselu kabinetu. Nesapratu vairs, kur esmu nokļuvusi un ko tur meklēju. Tā nu pēc 2. kursa izņēmu dokumentus un veiksmīgi turpināju studijas LLA Jelgavā. Iestājos Ekonomikas fakultātē un tikai tad paziņoju vecākiem par savu izvēli.

Pēc studiju beigšanas pirmā darba

vieta bija Valmieras PMK par grāmatvedi. Tas gan bija liels pārsteigums skolotājiem, kad satiekoties stāstīju, ar ko nodarbojos. Nekad tas nav bijis mans sapņu darbs, bet tāda ir dzīve ar neplānotiem pagriezieniem – nu jau divdesmito gadu strādāju uzņēmumā „Dobeles Agra” par galveno grāmatvedi. Esam viens no lielākajiem graudu audzētājiem Latvijā. Tā kā tas ir starptautisks uzņēmums, mācos un pilnveidojos joprojām, nepieciešamas arī zināšanas par Eiropas grāmatvedības standartiem un likumdošanu.

Dzīvoju Jelgavā, man ir ļoti laba ģimene. Meita Elīza studē Latvijas Sporta pedagoģijas akadēmijā, labi spēlē hokeju. Dēls Mikus strādā un aktīvi darbojas Studentu korporācijā. Vēl pie ģimenes pieder trīs kaķi (visi izglābti no ielas un izārstēti) un Bernes sunene Floriana. Ceru, ka kādreiz man būs tik daudz naudas, lai varētu atvērt pamesto un skumjo dzīvnieku patversmi. Gribu aicināt cilvēkus būt atbildīgiem par saviem četrkājainajiem draugiem.

Ceļošana – tas ir manas dzīves lielākais hobijs un aizraušanās. Uzskatītā ir liela bagātība iepazīt citas valstis un cilvēkus, tas iemāca sapratni, iecietību, spēju salīdzināt, ar mēles kārpīņām izgaršot, ar acīm baudīt un ar sirdi izjust! Ģimenes iemīļotākais virziens ir Āzija, kur mūkam no mūsu ziemas. Taizeme, Indija, Filipīnas, Malaizija, Kambodža, Bali – daudz redzēts, bet reizi gadā tomēr „velk” atkal uz turieni. Esam iecienījuši īsos brīvdienu lidojumus uz Eiropu. Vasarā ar auto apceļojam Latviju, Lietuvu, Poliju.

Tā kā vīrs ir mūziķis un ērģeļu mestars, tad apmeklējām daudzus koncertus, operas, un es mācos saprast klasisko mūziku. Teātri, grāmatas, joga, aerobika – cenšos tam visam atrast laiku.

Esmu pateicīga liktenim par savā ceļā sastaptajiem skolotājiem un skolas biedriem, no katra esmu guvusi zināšanas, sapratni par to, kā vajag vai nevajag rīkoties. Galvenais, ko mums sniedza tā laika izglītības sistēma (atmetot ideoloģiju, protams), bija pamatīgums un zināšanu plašums.

Novēlu savai skolai Saules mūžu, saglabāt un audzināt bērnus latviskās vērtības! Lai visi – gan bērni, gan skolotāji – ir laimīgi savā skolā!

Mana skola

Manas gaitas Madlienas vidusskolā aizsākās 1983. gadā. Maza un bikla kopā ar māmiņu un tēti devos uz skolu, kuru biju iepazinusi sagatavošanas klasē. Kādu klasesbiedru jau zināju, taču lielākā daļa bija to, kuri bija apmeklējuši bērnudārzu un kļuvuši par draugiem, bet man sveši. Katru rītu bija agri jāceļas, lai ar autobusu no Vērenes brauktu uz Madlienu. Esmu 11 gadus bijusi uzticīga Madlienas vidusskolai, to sekmīgi absolvējot 1994. gadā (20. izlaidums).

Mana pirmā audzinātāja bija skolotāja Anastasija Pužule, stingra un prasīga. Skolas formai vienmēr bija jābūt kārtībā, apkaklītei un aprocītēm baltām, pie krūtīm piespraustai oktobrēnu nozīmītei. Gatavojamies arī ierindas skatēm, kur visi soļoja, dziedāja un klases sacentās savā starpā.

Atmiņā palicis lauciņu laiks, kad vasaras brīvlaikā trīs reizes braucām uz skolu, lai lasītu ogas, ravētu. Skolā iemācījāmies strādāt, būtiska nozīme bija dežūrām ēdnīcā un arī pie skolas zvana, vajadzēja mazgāt abas kāpnes

līdz pat trešajam stāvam, koridoru un kādu daļu no garderobēm. Ja bijām dežūrklase, bija jārupējas par kārtību skolā. Klasē tika sadalīti pienākumi, kur katram būs jādežūrē – kādā no stāviem, ēdnīcā, sporta vai internāta galā, garderobēs. Neaizmirstamas atmiņā palikušas līnijas pirmdienas rītos, kad visi sanāca otrajā stāvā un skolas vadība izstāstīja nedēļas notikumus, labo un sliktu. Mācību iestādes noteikumu pārkāpēji tika izsaukti līnijas priekšā un norāti.

Pamatskolas pirmā audzinātāja bija Inta Oša – jauna, skaista un jauka, bet skolotāja aizgāja dekrētā, un klasi pārņēma Mārtiņš Ošs. Mūsu bija ģeogrāfijas klase, kurā labprāt uzturējāmies. Audzinātājs daudz ceļoja un nodarbojās ar tūrismu, tajā iesaistīja arī savus audzināmos. Vēl tagad māku salocīt telti un sasiet tūrisma mezglus. Spilgtākās atmiņas ir no vidusskolas laikiem, kad braucām pa Gauju un Ogri ar laiviņām. Klase bija maza, tikai seši skolēni, tādēļ bijām ļoti saliedēti un draudzīgi. Sāpīgs notikums saistās ar

12. klasi, kad klasesbiedrs Māris gāja bojā sadursmē ar vilcienu Skrīveru stacijā.

Liels paldies skolotājam Andrim Šrāderam, kas iemācīja mīlēt sportu. Es labprāt piedalījos sacensībās un guvu arī labus rezultātus. Ļoti patika iet uz peldēšanas stundām. Sporta nodarbību neatņemama sastāvdaļa bija stunda šautuvē, kur bija auksti un baidīgi. Interesanta bija skolotāja Ilze Rengarte, kas mācīja algebras formulas un ģeometriskās teorēmas. Ne stunda nepagāja bez viņas izteicieniem, kurus pierakstīju klades aizmugurējās lapās. Vēsture aizritēja ātri un nemanāmi, jo Valentīna Caune stundas mācēja pārvērst par vēstures notikumu. Arī krievu valodas skolotāja Antonija Mikšta ieguldīja lielu darbu, lai es apgūtu svešvalodu, kas nepieciešama visu dzīvi. Vidusskolā vācu valodu mācīja Jekaterina Viļkeviča, kura strādāja ar mums kā ar lieliem cilvēkiem, un vācu valoda tika apgūta teicami – visi guva labus rezultātus eksāmenā. Paldies skolotājiem par ieguldīto darbu manas izglītības veidošanā!

Pēc Madlienas vidusskolas ceļš mani aizveda uz Jelgavu, kur savu pirmo augstāko izglītību ieguvu LLU Pārtikas tehnoloģijas fakultātē lietišķās mājturības specialitātē. Lai turpinātu darbu skolā, atgriezos Jelgavā un ieguvu pedagoģisko izglītību. Nostrādādama gadu Meņģeles pamatskolā, atgriezos Madlienā un sāku strādāt par sākumskolas skolotāju, bet pēc gada jau biju mājturības pedagoģe. Tā tas turpinās līdz šodienai.

Esmu precējusies ar savu skolas biedru, kaimiņu. Kopā audzinām divus bērnus – meitu Lindu, kas mācās 7. klasē, un otrklasnieku Pēteri. Abi izglītību iegūst Madlienas vidusskolā. Linda jau ir beigusi Kārļa Kažociņa Madlienas Mūzikas un mākslas skolas mākslas nodaļu, bet Pēteris tajā vēl mācās.

Skolai gribu novēlēt, lai nepazaudē vidusskolas statusu. Skolotājiem – lielu izturību, radošus bērnus, saprotošus vecākus.

Ilze Smilškalne (Balode)

Spodrības diena pirmsskolā "Taurenītis"

Pirmie sniegpulkstenīši un plaukstošie zari vāzē, izdīgušie lociņi un kļavu sulas krājumi liecina par to, ka plaukstas lieluma pavasaris nūdien ir klāt. Un kas gan būtu pavasaris bez ģenerālās tīrīšanas? Kamēr dārza darbi vēl gaida piemērotāko brīdi, varam ķerties klāt pie sava mājokļa sakopšanas.

11. martā organizējam Vingrošanas svētkus ar nosaukumu "Viens, divi, trīs, mājās viss ir tīrs". Šogad tie tika veltīti mājokļa uzkopšanai. Pie Lupes mājās (pirmsskolas zālē) pulcējās bērni ar savām skolotājām un skolotāju palīdzēm. Lupatu lelles Lupes lomā bija iejutusies sporta skolotāja Aelita Lazdiņa. Visiem līdzi bija dažādi krāsaini sadzīves priekšmeti. Lupe aicināja bērnus palīdzēt uzkopt māju.

Vispirms "Pīpenītes" grupas bērni un skolotāja Vinita Mūrniece parādīja, kā ir jāizslauka grīda. Visi braši darbojās ar grīdas birstēm dziesmas "Es esmu ģēnijs" pavadījumā tā, ka visi putekļi pacēlās gaisā. Lai tos varētu notīrīt no griestu lampām, gleznām un foto rāmīšiem, Lupei nācās aicināt palīgā "Pīpenītes" grupas bērnus ar skolotāju Sarmīti Ozoliņu. Skanot dziesmai "Māsiņas puteklītes" un vingrojot ar krāsainajām putekļu slotiņām, tika viss notīrīts.

Ir taču jāatbrīvo ceļš saulītei, vai ne? Notīrot logus, istabas uzreiz šķiet krietni gaišākas. Rudens un ziemas periodā uz tiem ir sakrājušies daudz

putekļu. Skolotāja Rudīte Struka un "Saulspuķes" grupas bērni ar krāsainajām bļodām, jautras mūzikas ritmā parādīja, kā var ātri un tīri notīrīt logus.

Taču spoguļos savu plaukšanu līdz ar dabu, daudz labāk pamanīsim, ja tie būs spodri. Kā tos nospodrināt ar švammītēm parādīja "Vizbulītes" grupas bērni ar skolotāju Ingu Lazdiņu un skolotājas palīdzi Pārslu Liepiņu. Savu darbu viņi izpildīja, skanot dziesmai "Maziņš esmu es". Savukārt paši mazākie, "Magonītes" grupas bērni, ar

skolotāju Elitu Jēkabsoni veica uzkopšanas darbus virtuvē, mazgājot pudelītes ar krāsainām lupatiņām, dziesmas "Mēs skalojam pudelītes" pavadījumā. Pēdējais no uzkopšanas darbiem bija grīdas mazgāšana. Kā mazgāt grīdu spēcīgos un iespaidīgos ritmos, vingrojot ar krāsainiem spaiņiem, parādīja "Zvaniņa" grupas bērni ar skolotāju Viju Celmu.

Lupe priecājās par paveikto darbu, jo visi kopā veica lielo ģenerāltīrīšanu. Mājas tīrīšana ir liels darbs, daudz iznāk vingrot: te jāpastiepas uz augšu, te jāpietupjas. Kā vēl var vingrot, bērni parādīja piramīdu priekšnesumā. Piramīdu priekšnesums aizrauj skatītājus ar dalībnieku saskaņotām kustībām, spēka un veiklības demonstrējumiem, sporta tehniku un neparasti veidotām grupu figūrām.

Mājas tīrīšana ir kārtīga fiziska aktivitāte, kas labvēlīgi ietekmē vispārējo veselības stāvokli. Aktīvi cilvēki slimo retāk, kā arī ātrāk atveseļojas, ja gadījies saslimt.

Lupe vecākiem izdalīja bukletīņus, kā veidot savu fizisko aktivitāšu programmu veselīgai ikdienai. Bērni tika pacienāti ar sulas kokteiļiem un cepumiem.

Paldies vecākiem par atbalstu pasākuma veidošanā.

Sporta skolotāja Aelita Lazdiņa

Marts bibliotēkā

Marta mēnesī bibliotēkā pavasari sagaidījām ar brīnišķīgu pasākumu, kurā mūsu pagasta bērnus ar dziesmām un spēlēm iepriecināja Mārupes sākumskolas koris ar savu mūzikas skolotāju Kristīni Pori. Viesi mūs priecēja ne tikai ar skanīgām dziesmām, bet pasākuma turpinājumā, visiem klātesošajiem bija iespēja darboties radošajās darbnīcās, kurās varēja iepazīt, un pašiem bija iespēja izmēģināt dažādus neierastus mūzikas instrumentus: gan izrullējamās klavierses, gan dažādus sitamos instrumentus. Pasākums bija labi apmeklēts, kuplā sastāvā bija ieradušies bērnudārza "Taurenītis" audzēkņi, kā arī citi pagasta bērni. Visi guvām daudz pozitīvu emociju!

24.martā, nu jau devīto gadu, kopā pulcējām pagasta represētos iedzīvotājus. Nemainīgi, kā katru gadu, represētie pagasta iedzīvotāji vispirms pulcējās kapu kalniņā pie pieminekļa, kur piemiņas brīdi organizēja Madlienas kultūras nams. Klātesošos uzrunāja Ogres politiski represēto kluba valdes vadītājs Ivars Kaļķis, Madlienas pagasta pārvaldes vadītājs Ojārs Atslēdziņš un no Madlienas pagasta 1949.gada 25. martā izvestais Jānis Kaurāts, kuram toreiz bija tikai 10 gadi un kuru paņēma no Zādzenes skolas. Muzikālu priekšnesumu sniedza Kārļa Kažociņa Madlienas mūzikas un mākslas skolas vijoles klases pasniedzējs Rūdolfs Bahmanis. Pēc piemiņas brīža kapu kalniņā, represētie tika aicināti uz bibliotēku, kur pie kafijas tases, pasākuma dalībniekus ar muzikāliem priekšnesumiem priecēja bērnudārza "Taurenītis" sagatavošanas grupas audzēkņi. Tika dziedātas gan dziesmiņas, gan dejotas dejas, gan skaitīti skaitāmpanti. Pasākuma nepiespietajā gaisotnē raisījās runas, dalībnieki stāstīja par dažādiem braucieniem uz Sibīriju vēlākajos gados, lai apmeklētu vietas, kurās nācās dzīvot represiju laikā.. Kā allaž, visus ar savu skanīgo balsi priecēja Elīna Ratmeistere. Brīvajā gaisotnē, kādu dziesmu nodziedājām arī kopīgi. Pasākuma noslēgumā runājām par dažādām kopīgām aktivitātēm turpmāk.

www.slide.lv

Vieta, kur satiekas mirkli...

Slīde

Mirkļi uzrakstītie

Tik sen nepateiktie paldies

Tik sen nepateiktie paldies. Savādi...tieši tiem, kas vistuvāk un dien dienā to vien dara, kā nemitīgi atbalsta, saprot, palīdz...aizmirstās. Tas vienkāršais un patiesais paldies. Tā vien liekas, ka pats par sevi saprotams, ka vai katru dienu galdā ir siltas pusdienas, izmazgātas un izgludinātas drēbes. Tā tam jābūt un viss...aizmirstas novērtēt, ka kāds to darījis manā labā. Ir pierasts, ka par mani rūpējas, liekas pats par sevi saprotams...

Patiesībā, ik mirkli pasaulē paliek nepamanīts citu cilvēku dāsnums. Un bieži vien tie tuvākie sniedz nesautīgi, neprasot pateicību...viņi vienkārši sniedz, jo ir tuvi... Un pieradums pie tā apslāpē pateicību... Jau no pašas dzimšanas es esmu atkarīgs no citiem...tikko kā piedzimstu esmu atkarīgs... Tagad sēžu un domāju, esmu tāds neatkarīgs un pašpietiekams... Bet pietiktu vien agrā bērnībā mani atstāt bez pieskatīšanas...es nebūtu izdzīvojis! Kaut uz dienu atstāt mani vienu (neatkarīgu un pašpietiekamu)...es nomirtu nesaņēmis glāstus, ēdienu. Mammai bija tik ļoti jānopūlas manis dēļ, kamēr es riebīgi brēcu un slapināju autiņos...Un viņa ar milzīgu pacietību, milzīgu pašziedošanos mani pacieta...mani auklēja, baroja, jo mīlēja...Tās negulētās naktis, tik daudz viņa manā labā ir ziedojusies...un tagad būdams liels es to esmu aizmirsis, es par to neatceros...tagad redz

es esmu pašpietiekams... Bet bez viņas laipnības un mīlestības es vienkārši nebūtu izdzīvojis, manis nebūtu.... Tik vienkārši to ir aizmirst...

Un ko teikt par tiem, kas sniedz netiešu labumu? Par pārdevējiem, sētniekiem, pavāriem, šoferiem, ārstiem, zinātniekiem.... par tiem, kas dien dienā dara, lai būtu labi... jā, protams, viņi par to saņem naudu, kā atlīdzību par padarīto...bet ko mēs darītu, ja viņi neko nedarītu? Ja viņi izvēlētos neapkalpot, neizgudrot, neārstēt, nevizināt, nedarīt? Pasaulē ir tik ļoti atkarīga no citu dāsnuma. Un ikdienā to nemaz nevar sajūst, viss ir nemanāms, kamēr notiek, tikmēr šķiet pats par sevi saprotams. Mani apkalpo, par mani parūpējās, jo redz, es to esmu pelnījis.... Bet, kad nenotiek...tad ir sašutums, satraukums, neapmierinātība... Kā, visu laiku bija, tagad nav- šausmas!

Ļoti daudz nenovērtētu un aizmirstu cilvēku, kas darījuši, bet nav saņēmuši Paldies! Ļoti daudz šito- man pienākas...es esmu pelnījis...izkalst pateicība, vienkārša cilvēcis-kā pateicība. Un pateikties var novērtējot to, ko citi manā labā dara... Viņu ir tik daudz un viņi dara- dien dienā...tuvie un tālie...

PALDIES!

Slīde

Mīlestība

Cilvēki domā, ka viņi var mīlēt tikai tad, kad viņi atradīs piemērotu cilvēku. Blēņas! Jūs nekad tādu neatradīsiet. Cilvēki domā, ka viņi mīlēs tikai tad, kad atradīs vīrieti vai sievieti, kas būs pati pilnība. Muļķības! Jūs nekad tādu neatradīsiet, jo perfekts vīrietis vai sieviete neeksistē. Bet, ja tādi pastāv, tad viņus neuztrauc jūsu mīlestība.

Nepieprasiet pilnību, citādi jūs neatradīsiet nekādu mīlestību, kas jūsos plūst. Gluži pretēji, jūs kļūsit pilnīgi nemīlošs. Cilvēki, kuri pieprasa pilnību, — tie ir ļoti nemīloši cilvēki, neirostiski cilvēki. Pat, ja viņi var atrast mīļoto, viņi pieprasa pilnību un dēļ šīm prasībām mīlestība tiek sagrauta.

Tiklīdz vīrietis ir iemīlējies sievieti vai sieviete ir iemīlējusi vīrieti, viņi nekavējoties sāk pieprasīt. Sieviete sāk pieprasīt, lai vīrietis kļūst ideāls, tikai tāpēc, ka viņš viņu mīl. It kā viņš būtu grēkojis! Tagad viņam ir jākļūst ideālam, tagad viņam pēkšņi ir jāatmet visi trūkumi, tikai šīs sievietes dēļ. Tagad viņš nevar būt cilvēks. Vai arī viņam vajadzētu kļūt par supercilvēku, vai arī viņam ir jākļūst falšam, melīgam. Protams, kļūt par supercilvēku ir ļoti grūti, tāpēc cilvēki sāk melot. Viņi sāk izlikties, tēlot un izspēlēt spēles.

Nekad nepieprasiet pilnību. Jums nav tiesības ne no

viena neko pieprasīt. Ja kāds jūs mīl, esiet pateicīgi, bet nepieprasiet neko, jo viņš nav spiests jūs mīlēt. Ja kāds mīl — tas ir brīnums, esiet saudzīgs pret šo brīnumu.

Mīlestība — dabiska funkcija, kā elpošana. Un, kad jūs mīlat cilvēku, nesāciet pieprasīt; citādi no paša sākuma jūs aizverat durvis. Neko negaidiet. Ja kaut kas atnāk, sajūtiat pateicību. Ja nekas nenāk, tad tam nevajag nākt, tam nav nepieciešamības atnākt. Jūs nevarat to gaidīt.

Slīde Ošo (Paldies Gintai Filiai Solis)

TRĪS DOMU GRAUDI

1. Neturies pie tā, kas aiziet, citādi nesatiksi to, kas tuvojas /Karls Gustavs Jungš/

2. Cilvēku strīdi ir bezgalīgi, un ne jau tādēļ, ka tajos nevar atrast patiesību, bet gan tāpēc, ka strīdnieki strīdos nemeklē patiesību, bet gan pašapliecināšanos.

/Budistu sakāmvārds/

3. Bet vai to nevēlas ikviens? Paturēt to, kas nav vairs paturams? Un pamest to, kas no mums neatstājas?

/Remarks/

KULTŪRAS NOTIKUMI MADLIENAS KULTŪRAS NAMĀ

Informācija: 28367988;
e:pasts: viesturs.lazdins@ogresnovads.lv

14.aprīlī, plkst.19:00 Odivi zālē
Kinofilma **“Vēsā mierā”**

Režisors: Didzis Eglītis
Ieeja - bez maksas

30.aprīlī plkst. 14:00 Lielajā zālē
Latvijas lielākais līnijdejojāšu klubs “Jautrie zābacīņi”
piedāvā vislatvijas 15 gadu jubilejas koncerttūri
„Lūk, tās ir līnijdejas!”

No 2.aprīļa līdz 16.maijam
Madlienas kultūras nama 50 gadu jubilejai veltīta
izstāde par kultūras nama vēsturi

No 23. maija Madlienas kultūras nama foajē
fotogrāfa **Zigrīda Zilbera**
Foto personālizstāžu cikls **“LAIKA PIETURAS”**
1980. MADLIENA (piedāvā SLĪDE)

Pasākumi Madlienas vidusskolā

- 04.-08.04. Informācijas dienas kaimiņu pamatskolās.
- 11.04. Konkurss par skolas logotipu un devīzi
- 18.-22.04. Skolēni piedalās Lielajā talkā.
- 21.04. Skolēnu padomes talka.
- 26.04. Sākumskolas talanti.
- 27.04.-06.05. Ceļojošā Okupācijas muzeja izstāde veltīta LR Neatkarības atjaunošanai.
- 29.04. Meža diena „Nāc līdzī, ejam mežā!”
- 03.05. Pavasara sporta diena 1.-4.klašu skolēniem
- 06.05. Mātes dienas koncerts.

Līdzjūtības

*Viss jāatstāj, kaut atkal pavasar's:
Sies saule vaļā ziedu pumpurus,
Un zaļus asnus zeme laukā dzīs,
Bet laiks ir cilvēku sev vedis līdz.*

**Izsakām dziļu līdzjūtību un skumju brīdī esam kopā
ar Agri Ketleru, māti aizsaulē aizvadot.**

Madlienas pirmsskolas “Taurenītis” kolektīvs.

*Miers mūžīgais ir tuvu mājām gājis,
Un savu daļu paņēmis ir līdz.
Viss ir tāpat, tik kādas mājas logā
Vairs spuldzes gaismu neieraudzīs rīts.*

**Izsakām līdzjūtību Dzidrai Ketlerei ar piederīgajiem,
māmuļu kapu kalniņa pavadot.**

Lopkopības speciālisti

*Tu katram viena, tikai viena,
Kurai kā pie saules bērni turas klāt.
Tāpēc ir tika skumji, asarām birstot,
Uz mūžu zemei tevi atdot, māt!*

Izsakām līdzjūtību Agritai Tiršai, no mātes atvadoties.

Jauktais koris „Madliena”

*Pie tevis iešu, māt, ar ziediem baltiem,
Kad vasara tos bagātīgi sniegs.
Ar egļu zariem sniegotiem un saltiem,
Kad ziema smaržojošas puķes liegs.*

**Mūsu visdziļākā līdzjūtība Dzidrai Ketlerei,
māti kapu kalniņā pavadot.**

Zādzēnes fermas kolektīvs

*Mūžam saule, mūžam mēness
Ne mūžam mūs māmiņa.
Noriet saule, noriet mēness
Mūs māmiņa nepārnāks.*

**Izsakām visdziļāko līdzjūtību Agrim Ketleram ar ģimeni
viņu lielajās bēdās – māmiņu aizvadot smiltājā.**

“Teiku” mājas kaimiņi

*Vismelnākā šķiršanās stunda,
Par ēnu kad pārtop tavs glāsts,
Tēt, tie esam mēs, kuros tālāk
Nu skanēs tavs dzīvības stars.
(K. Apškrūma)*

**Skumjā brīdī esam kopā ar Inesi Ikaunieci,
tēvu smiltājā pavadot.**

Darbabiedri

Madlienas pagasta pārvaldes informatīvā lapa. Tirāža 300 eks. Iespiesta SIA “Tipogrāfija Ogrē”.
Iznāk katra mēneša pirmajā nedēļā. Materiāli nākamajam numuram iesniedzami līdz katra mēneša 27. datumam.

Redaktors-Mareks Liepa; e-pasts: manamadliena@inbox.lv

Informatīvā lapa pieejama internetā: <http://www.slide.lv/mana-madliena>

Adrese: Madlienas pagasta pārvalde. Tālruni: 65039085, 65039185.

Par publicētajiem faktiem un uzskatiem atbild raksta autors.

Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar raksta autora viedokli.

